

[Annelise Gotfredsen]

Vi kan tilslutte os forslaget om en teknisk og administrativ arbejdsbesparelse og vil underkaste forslaget en positiv behandling i udvalget.

Janne Normann (RV):

Vi hilser forslaget hjerteligt velkommen. Det er sund fornuft at afskaffe de autoriserede trækningslister under hensyn til den tekniske og administrative udvikling, der er foregået.

Det radikale venstre anbefaler forslaget

Alice Hedegaard (DR):

Som justitsministeren anfører i sin skriftlige fremsættelse, er forslaget et udtryk for rationalisering, og det er en god ting, som man altid bør støtte, specielt når det oplyses, at der fra de interesserede parter side stort set er tilslutning til forslaget. Det synes også, som om der er taget tilbørligt hensyn til dem, der måtte være interesserede i de oplysninger, trækningslisten giver, idet både banker og Statstidende vil give de nødvendige oplysninger. Retsforbundet vil derfor kunne støtte lovforslagets vedtagelse.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Tak!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af:

Forslag til lov om afkriminalisering af simpel uagtsomhed [af Glistrup (FP) m. fl.].
(Lovforslag nr. L 23. Fremsat 6/10 77).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Erling Jensen):

Det lovforslag om afkriminalisering af simpel uagtsomhed, der skal drøftes nu, griber ind i centrale strafferetlige spørgsmål. Forslaget angår de subjektive betingelser for strafansvar inden for hele særlovgivningens omfattende område og har således et overordentlig vidtgående sigte.

De subjektive betingelser for strafansvar er omhandlet i straffelovens § 19. Efter denne bestemmelse er ordningen den, at der inden for særlovgivningens område, medmindre andet er særskilt hjemlet, kan pålægges strafansvar såvel for forsætlige som for uagtsomme lovovertrædelser, og uanset om der har været tale om grov eller simpel uagtsomhed.

Den foreslåede ændring af straffelovens § 19 indebærer, at der, medmindre andet hjemles særskilt, inden for særlovgivningens område ikke vil kunne straffes for simpelt uagtsomme forhold, men alene, når der er handlet forsægtligt eller groft uagtsomt.

Forslaget synes at bygge på en almindelig indstilling om, at anvendelsen af straf bør begrænses mest muligt. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg har sympati for denne grundholdning bag forslaget. Men det er min opfattelse, at en lovændring, der griber ind i så væsentlige spørgsmål og angår så mange og så forskelligartede lovområder som det foreslåede hverken kan eller bør gennemføres blot ved et pennestrøg.

Man må være opmærksom på, at straffelovens § 19 er en af de mest centrale bestemmelser i vort straffesystem. Samtlige gældende straffebestemmelser i særlovgivningen, i færdselsloven, i afgiftslovgivningen, i boliglovgivningen osv., er udformet på den baggrund, at der i medfør af den almindelige regel kan pålægges strafansvar, når der er handlet uagtsomt, herunder simpelt uagtsomt. Det kræver ikke megen fantasi at indse, at en pludselig og ganske uforberedt fjernelse af dette grundlag for størstedelen af hele den gældende lovgivning vil kunne få uoverskuelige konsekvenser. Det vil, for at sige det en smule skarpt, være lovgivning i blinde.

Som det vil fremgå, er det min opfattelse, at en generel begrænsning af uagtsomhedsansvaret ikke kan komme på tale uden en omhyggelig gennemgang af de mange lovgiv-

[Justitsministeren]

ningsområder, en sådan lovgivning vil gribe ind i. Men jeg bør samtidig sige, at jeg ikke finder, at der i dag er grundlag for at tage spørgsmålet om begrænsning af uagtsomhedsansvaret op til generel overvejelse. Det er ikke mit indtryk, at strafansvaret for simpel uagtsomhed hidtil har givet anledning til nævneværdig kritik inden for størstedelen af særlovgivningens område. Der synes således i alle tilfælde ikke at foreligge noget presserende behov for en reform af den foreslåede karakter.

Dertil kommer, at det overhovedet næppe er hensigtsmæssigt at tage spørgsmålet om en begrænsning af uagtsomhedsansvaret op til behandling for hele særlovgivningens vedkommende under ét. Særlovgivningen omfatter i dag så mange og så forskelligartede lovområder, at en samlet behandling af uagtsomhedsansvaret vil nødvendiggøre et uforholdsmæssigt tid- og personalekrævende undersøgelsesarbejde.

Når dette er sagt, vil jeg gerne tilføje, at de hensyn, der er afgørende for uagtsomhedsansvarets udstrækning, kan variere inden for de forskellige særlovsområder. I overensstemmelse hermed er uagtsomhedsansvaret inden for flere områder begrænset til alene at omfatte den grove uagtsomhed. Det gælder f.eks. de centrale straffebestemmelser, kildeskatteloven og skattekontrolloven. Jeg tør naturligvis ikke udelukke, at der kan være anledning til at overveje en tilsvarende begrænsning af uagtsomhedsområdet inden for andre dele af særlovene. Det vil imidlertid efter min opfattelse være mere hensigtsmæssigt, at dette spørgsmål tages op i forbindelse med en revision af de enkelte særlove.

Jimmy Stahr (S):

Socialdemokratiet har ligesom ministeren sympati for den grundholdning, der ligger bag lovforslaget, altså en afkriminalisering. Vi har også forståelse for den forenkling, der ligger i lovforslaget, men er nok alligevel nervøse for, at dette er for meget af en forenkling, når man med en enkelt lov griber ind i alle de love, der falder ind under særlovgivningen.

Socialdemokratiet må altså afvise forslaget, men ser gerne positivt, når vi kommer til enkelte lovrevisioner, på afkriminaliseringen.

Anders Andersen (V):

Da mit partis ordfører, fru Nathalie Lind, ikke kan være til stede i dag, skal jeg sige, at venstre sådan set har sympati for den tanke, der ligger bag ved lovforslaget. Men spørgsmålet er jo, om man ved at gennemføre lovforslaget generelt løser de problemer, som forslagsstillerne tænker på i denne forbindelse. Jeg tænker på, hvad der ville ske, hvis man afskaffede straf for uagtsomhed. Man kunne rejse det spørgsmål: hvis man gennemfører uagtsomhed flere gange i træk, bliver det så grov uagtsomhed, eller bliver det ved med at være uagtsomhed, og hvilke juridiske problemer vil der opstå i så fald?

Men man kan også tænke på, at hvis man i særlovgivningen på visse områder afskaffer uagtsomhedsbegrebet, kan det måske medføre, at begrebet grov uagtsomhed bliver rykket længere frem og hurtigere vil blive taget i anvendelse og måske, på baggrund af udtrykket, med større bødeforelæg end efter gældende regler.

Der er nok en række problemer, som der kunne være grund til at overveje, før man går så drastisk til værks, som det er foreslået her i lovforslaget. Jeg har også lagt mærke til, at forslagsstillerne selv er opmærksomme på, at der nok vil være en række områder, hvor man ikke umiddelbart vil kunne fjerne uagtsomhedsbegrebet.

Det, som vi fra venstres side lægger vægt på, når vi stadig væk har uagtsomheden inde som værende strafbar, er, at man i administrationen af særlovgivningen ikke handler i strid med folks almindelige retsbevidsthed. Det bør man måske beskæftige sig mere med, og man bør især i administrationen være opmærksom på det forhold og derfor ikke straffe folk, hvor der, som vi også har drøftet det i anden anledning, måske bare er tale om en skrivefejl. Det er noget helt andet. Men det er administrationen af den gældende lovgivning, det her drejer sig om, måske mere end en skellen imellem uagtsomhed og grov uagtsomhed.

Vi er altså betænkelige ved lovforslaget, og vi tror ikke, at man sådan med ét slag kan gennemføre lovforslag af den karakter. Men vi vil altid være opmærksomme på, om man også efter gældende regler behandler borgeren ud fra et almindeligt retshensyn.

[John Winther]

John Winther (KF):

Da vor ordfører, hr. Hagen Hagensen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne komme med nogle bemærkninger til det foreliggende lovforslag.

Der er ingen tvivl om, at vi her i landet i særlovgivningen har fået et væld af bestemmelser, efter hvilke der kan straffes for simpel uagtsomhed. Med den udvikling, der har været i samfundslivet, og med de byrder, der i forhold til det offentlige er pålagt ikke mindst erhvervslivet og ganske særligt mindre næringsdrivende, er det betænkeligt at fastholde straffebestemmelser for simpel uagtsomhed. Det har vi ved andre lejligheder givet udtryk for.

Vi har derfor sympati for tanken om at afkriminalisere begrebet simpel uagtsomhed. Derimod tvivler vi på, at det lader sig gøre så enkelt, som det foreliggende forslag er udtryk for. Der må nøjere overvejelser og undersøgelser til. Dertil kommer, at det er ganske afgørende, hvorledes grænsedragningen mellem simpel og grov uagtsomhed sker. Det er her ikke nok, at straf for simpel uagtsomhed afskaffes, hvis begrebet grov uagtsomhed i praksis ændres. Vi vil positivt deltage i udvalgsarbejdet.

Mimi Jakobsen (CD):

Centrum-demokraterne finder lovforslaget for generelt og for uoverskueligt og må henviser sådanne bestræbelser til konkrete forslag om ændringer af enkelte særlove. Vi kan derfor ikke støtte forslaget, som det foreligger i dag.

Lilli Gyldenkilde (SF):

I socialistisk folkeparti går vi også ind for en afkriminalisering, men måske ikke helt på samme områder som fremskridtspartiet. Vi mener faktisk også, at der er nogle steder, der kunne trænge til en stramning, men vi mener ikke, det bør gøres gennem dette forslag. Det er dog helt sikkert, at der er visse steder i lovgivningen, hvor vi også ville kunne gå med til at afkriminalisere simpel uagtsomhed, men vi kan ikke gå med til en generel udlugning af ordene simpel uagtsomhed.

Tove Jørgensen (DKP):

I DKP kan vi tilslutte os justitsministerens og andre partiers ordføreres generelle be-

tragtninger vedrørende begrebet simpel uagtsomhed, men vi må også erklære os enige i en hel del af den kritik, som ministeren har fremført mod det forslag, der ligger her. Jeg vil gerne specielt fremhæve problemerne i forbindelse med økonomiske forbrydelser, hvor det er meget betænkeligt, for det kan godt, sådan som forslaget er her, være et ganske lunt skattesnyderforslag.

Hvis lovforslaget samtidig havde indeholdt et forslag om skærpelse af strafferammen for grov uagtsomhed i forbindelse med økonomisk kriminalitet, hvor praksis i øjeblikket ofte er alt for svag, kunne der måske være tale om at se på sagen i den forbindelse, men som det er nu, må vi foretrække, at begrebet simpel uagtsomhed indgår i de enkelte særlove, således som det også har været fremhævet af adskillige ordførere; dér har man mulighed for at vurdere rimeligheden af dets fastholdelse mere konkret. Jeg tænker her på sådan nogle ting som straffebestemmelser, arbejdsskadeforsikring o. lign. Men som generel betegnelse kan vi ikke gå ind for det i forslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg er enig med justitsministeren med hensyn til de betragtninger, ministeren kom med om det almene, nemlig at det er en prisværdig hensigt, der ligger bag, at vi må se at få fjernet straffen, der kan ligge rundt omkring i lovgivningen, for simpel uagtsomhed.

Men jeg er også enig med ministeren i det næste; nemlig at vi ikke bør gøre det på den af forslagsstillerne foreslåede måde. Så vidt jeg kan se, understreges dette af nogle af de bemærkninger, som er føjet ved, og jeg citerer her fra bemærkningerne i anden spalte:

»Naturligvis kan det ikke pure afvises, at der forekommer områder, hvor der endnu i 1977 føles behov for at straffe den simple uagtsomhed.«

Nej, sådan er forholdet, og derfor synes jeg, det er rigtigere, som justitsministeren foreslog det, at vi gennemgår lovene hver for sig. Hver gang vi har en lov oppe, gennemgår vi den, og hvor det er helt urimeligt, at straffen for simpel uagtsomhed forekommer, piller vi den ud. Jeg ville godt have, om vi kunne gå lidt videre, således at ikke alene det skulle ske, men at det også blev sendt som en slags instruks til samtlige ministerier,

[Bernhard Baunsgaard]

at man må overveje, næste gang man har lovgivningen oppe til revision, at pille straf for simpel uagtsomhed ud, hvis den ikke er velbegrundet. Det er måske lidt for tidligt at sætte rent systematisk arbejde i gang, men det må vi så komme til senere for alle vore love.

Alice Hedegaard (DR):

Nu vil jeg slippe forholdsvis let over det, for det, jeg havde fundet frem og egentlig ville sige, var det, hr. Bernhard Baunsgaard sagde, og han siger det meget bedre, end jeg gør, så jeg kan slippe nemt over det ved at sige, at retsforbundet også vil afvente udvalgsarbejdets resultat og så bedømme lovforslagets værdi.

Glistrup (FP):

Fru Tove Jørgensen mente, at det havde været et godt forslag, hvis vi havde føjet et eller andet på om skærpet strafferamme for nogle ækle forbrydelser af en eller anden art. Ja, vi kunne også godt have forbedret det ved at skrive lidt om forhøjet folkepension eller en forhøjet skattefri bundgrænse eller andre ting, men vi må nu engang tage hvert emne for sig og ikke pludselig blande det hele sammen i én samlet masse.

Når fru Tove Jørgensens anden indvending gik på, at det sådan særlig skulle være noget, der havde relation til skattesnyderi, kan jeg, ligesom ministeren også anførte det, oplyse, at skattekontrollen i forvejen har afskaffet straf på det område for simpel uagtsomhed, så forslaget gør overhovedet ingen indgreb i skattekontrollen.

Fru Lilli Gyldenkilde var inde på, at hun ikke syntes om, at vi uden videre kastede os ud i en generel udlugning af simpel uagtsomhed, og det kan sikkert være meget rigtigt, at vi kan finde på områder, hvor der kan være store skader samfundsmæssigt forbundet med simpel uagtsomhed. Hvis man f. eks. tænkte sig, at vi fik anlagt atomreaktorer her i landet, så ville der dér skulle kræves den allerhøjeste grad af opmærksomhed, og derfor kunne der være grund til, at man for at undgå skader havde simpel uagtsomhed strafbelagt. I forbindelse med olieraffinerier, kemiske fabrikker o. lign., der kan forvolde store skader, er det højst sandsynligt, at det er rigtigt, at simpel uagtsomhed strafbelæg-

ges, så der er altså ikke nogen uenighed mellem fru Lilli Gyldenkilde og mig på det område. Men det, vi bare skal med straffelovens almindelige regel, er, at vi skal ramme det, som på det nuværende samfundsudviklings-trin typisk for det store antal af forhold er det rigtige, for det, der står i straffelovens § 19 både i den nuværende formulering og i den af fremskridtspartiet foreslåede, er jo: hvad skal gælde som formodningsregel? Og da tør det nok siges, at det med simpel uagtsomhed var et naturligt begreb, da man fandt på det tilbage i romerrettens dage, og det var måske også et ganske naturligt begreb, da man fik det introduceret i Danmark for et par generationer siden, hvor man knyttede det til, at den almindelige bonus pater familias, som han hedder i juraen, altså den almindelige gode samfundsborger, virkelig havde tid til at passe ordentligt på, sådan at han kunne være normen, og derfor måtte man altså, selv om der ikke var tale om skødesløshed, altså om grov uagtsomhed, kunne straffe ham. Men med den stressede tilværelse, med det væld af momenter, man stilles over for nu om dage fra lovgivningsmagts side, fra teknikens side, ved samfundets indretning, ved arbejdsrytmen i det daglige, er det således, at hele den filosofi, som lå bag ved indførelse af straf for simpel uagtsomhed som den generelle regel, simpelt hen er noget, som tiden er løbet fra, og derfor er det på tide, at vi nu får den anden formodningsregel i den almindelige borgerlige straffelov.

Justitsministerens første indvending imod at gå over til den var, at man skam ikke skal give sig til at lovgive i blinde blot ved et pennestrøg uden overhovedet at kunne overse konsekvenserne. Jeg håber, justitsministeren har en sådan respekt for dette folketing, at han virkelig ved, at noget sådant ville det ligge folketinget meget fjernt overhovedet at inkludere sig på. Når en sag indbringes til behandling i dette folketing, er der skam tale om, at man meget nøje sagligt overvejer alle konsekvenserne, før man træffer en afgørelse ved tredje behandling, og det gør man jo, hvad enten det er den 22. august eller den 4. november, eller hvornår vi har førstebehandlinger af de pågældende forslag. Det siger sig selv, at der selvfølgelig skal en omhyggelig gennemgang, en nøje overvejelse, for at bruge hr. John Winthers ord, til, før vi kan finde frem til, hvordan dette forslag nærmere

[Glistrup]

skal udformes, og hvor der kan være grund til at sige – det gælder f. eks. forureningslove, så det vil navnlig være under miljøministerens område – at her må vi bevare straffen for simpel uagtsomhed.

Så sagde ministeren, at han ikke havde hørt nogen generel kritik af den nuværende ordning, og at den derfor måtte være god. Det kommer selvfølgelig an på, i hvilke kredse man færdes. Jeg kan godt se, at hvis man færdes specielt i embedsmandskredse, er det vældig praktisk i dagens forhandlinger at kunne sige til den, der faktisk ikke kan finde ud af systemet: hvis du nu ikke makker ret, kan vi faktisk få en straffesag på dig, for næsten alt kan kaldes simpel uagtsomhed. Men der er andre kredse i dette land – og vel nok kredse, som vi i meget vidt omfang skal lægge an på, hvis vi skal ud af den nuværende almindelige miserabilitet ude i produktionslivet – som i allerhøjeste grad vil føle det som en lettelse, at man ikke har dette straffesværd hængende over hovedet, bare man skrider til den mindste afvigelse fra denne bonus pater familias standard, som vi rent ud sagt sikkert alle sammen må indrømme at det er meget få i og uden for kristeligt folkeparti der kan leve op til, så man virkelig i det daglige aldrig handler simpelt uagtsomt. Vi må vistnok tilstå, at de fleste af os er syndere for Herren i den henseende, og der er ingen grund til at sætte hele samfundets straffeapparat i sving, bare fordi man udviser en uagtsomhed, som ikke er grov, medmindre vi er ude i disse helt enestående tilfælde, som jeg nævnte, med olieforurening og lignende ting.

Så var hr. Bernhard Baunsgaard og fru Alice Hedegaard inde på, at man måske nok skulle til at gennemgå lovene, og det kan selvfølgelig være meget praktisk at gennemgå lovene for at se, hvor man eventuelt kan indføre en bestemmelse om, at simpel uagtsomhed ikke straffes. Men vi ved på forhånd, at den gennemgang vil føre til, at i langt, langt de fleste af lovene må vi indføre den regel, at simpel uagtsomhed ikke straffes.

Det af hr. Bernhard Baunsgaard særligt fremdragne tilfælde i det lovforslag, som var til første behandling her for et par dage siden, er jo bare ét eksempel på den emnekreds, vi her behandler. Og så er det nu engang rarest i den tid – kort eller lang – som det nu tager at gennemgå lovene, at vi indstiller os efter den retningslinje, at det, der

skal være det almindelige og ganske givet bør være det almindelige under nutidens forhold, også er den formodningsregel, som står i straffelovens § 19. Nogle af de undtagelsestilfælde, der kan være tale om, skulle vi nok kunne fange under den behandling, vi nu i den lange, trælsomme vinter skal underkaste dette forslag.

Hr. Anders Andersens bekymring gik på, at hvis man vedtog sådan en regel, ville grænsen i praksis mellem grov og simpel uagtsomhed forskydes. Ja bevares, der kan selvfølgelig altid komme den slags forskydninger! Jeg tror nu ikke, det har så meget at gøre med selve det bestående problem, for jeg tror ikke, at der i praksis vil være nogen særlig trang til at straffe den simple uagtsomhed. Men nu forskydes grænsen jo imellem den simple uagtsomhed og det hændelige, fordi man altid mener, at når man kan straffe for simpel uagtsomhed, har en mand såmænd nok alligevel lavet noget, der er simpelt uagtsomt, og derfor kan man uden videre give sig til at køre en sag på ham, hvis man har set sig lidt sur på ham. Derfor er der al mulig grund til at tro, at selve indholdet af de subjektive krav i straffelovens § 19 vil komme til ære og værdighed i det praktiske retsliv, hvis det virkelig var således, at man skulle helt op i kategorien grov uagtsomhed.

Så sagde hr. Anders Andersen, at man kunne da bare forvente, at administrationen handlede tilstrækkelig smidigt og derigennem nogenlunde fik løst problemet. Men vi kan nu engang ikke her i folketinget skyde noget fra os og sige, at det må administrationen se at klare. Ansvarret hviler ét eneste sted på dette område som på næsten alle andre områder, hvor der er noget galt, stort eller småt, i det danske samfundsliv, nemlig på folketinget. Det er folketinget, der skal indrette loven, så loven stemmer med folks retsbegreber. Vi kan ikke bebrejde administrationen, når vi har den lov, som vi har i øjeblikket, at den er lovmedholdelig og forholdsvis nidkær. Derfor er hr. Anders Andersens løsning ikke nogen god løsning.

Og for at der dog skal være en enkelt af talerne her på denne talerstol, der kan anbefale forslaget til vedtagelse, vil jeg meget gerne slutte med en sådan anbefaling.

H. C. Hansen (FP):

[H. C. Hansen]

Jeg synes lige, jeg vil gøre den overfyldte sal og ministeren opmærksom på, at der i sommer blev afsluttet en aktion af finansministeriet, der gik under navnet »aktion store selskaber«. Det viste sig, at kun 4 ud af disse 60 store aktieselskaber havde så meget orden i deres skatteregnskaber, at de uden videre kunne godkendes af skattevæsenet. Blandt de 56 resterende firmaer befandt sig de fleste af landets største og mest anerkendte erhvervsvirksomheder. Det er overvejende sandsynligt, at mindre firmaer, der ikke har samme muligheder for at have ansat regnskabskynige, statsautoriserede revisorer, jurister osv., vil have endnu større fejlmuligheder, således at antallet af erhvervsvirksomheder med fejl i skatteregnskaber nærmer sig 100 pct.

Lægges der hertil de fejlmuligheder, der er i lovgivningen omkring kildeskat, feriepenge, sygepenge, ATP, sønehelligdagsbetaling, moms, arbejdsløshedsfond, invalideforsikringsfond, lønmodtagergarantifond, statistik, toldregnskab, pris- og avancelovgivning, miljø- og arbejderbeskyttelseslovgivning osv., er det tvivlsomt, om så meget som blot én erhvervsvirksomhed kan siges at have så meget orden i regnskaberne, at de uden videre kan godkendes af det offentlige. Det er fremskridtspartiets opfattelse, at alt for mange erhvervsdrivende, både store og små, føler sig som jaget vildt, og alt for mange danske føler det tilfældigt, hvem en retssag rammer, og hvem der går fri. Stykke for stykke er det offentliges krav blevet større, og stykke for stykke er den enkeltes frihed blevet mindre og mindre. Retssansen bliver efter vor mening krænkede igennem stigende kriminalisering af det erhvervsliv, som er grundlaget for Danmarks eksistens, hvad enten vi er socialdemokrater eller fremskridtsfolk. Vi bliver gjort til en nation af småsnydere uden at vilje det. Lovene kan ikke overholdes.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Hr. Glistrup bebrejdede mig for lidt siden, at jeg ikke viste stærk nok respekt for folketinget. Nu fortæller en af hr. Glistrups partifæller, at de love, dette folketing gennemfører, ikke kan overholdes. Jeg gad dog vidst, hvem der viser den største despekt i denne situation.

Rent bortset fra det forstod jeg heller ikke rigtig hr. H. C. Hansens hovedeksempler, for

ikke alene jeg, men også hr. Glistrup havde orienteret hr. H. C. Hansen, inden han gik på talerstolen, om, at den simple uagtsomhed netop var fjernet fra de centrale straffebestemmelser i såvel kildeskatteloven som skattekontrolloven. Det, der bliver tilbage af hr. H. C. Hansens indlæg, er forhåbentlig det, jeg også tillod mig med positivt fortegn at indlægge i selve forslaget, nemlig en almindelig indstilling om, at anvendelsen af straf bør begrænses, og jeg meddelte min sympati for denne grundholdning. Jeg mener derimod fortsat, at det konkrete forslag er udtryk for et bunkebryllup, som jeg ikke finder hensigtsmæssigt. Jeg tror med min respekt for folketinget, at det nyttige ved dette forslags fremsættelse er, at det giver os anledning til at overveje, om vi kan finde former, hvorunder vi løbende holder hinanden orienteret om muligheder for i forbindelse med revision af konkrete særlove at fjerne den simple uagtsomhed. Jeg tror derfor også med min respekt for folketinget, at dette forslag næppe har store muligheder for at blive vedtaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlem af folketinget *Kjærulff-Schmidt*, der har orlov på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv, har meddelt mig, at han fra og med den 7. november 1977 atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens, *Wambers*, hverv som midlertidigt medlem af folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

[Første næstformand]

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Skatte- og afgiftsudvalget (4/11 77):

Udtræder: Voigt

Ny stedf.: Arentoft

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 8. november kl. 13.00.

Angående dagsordenen henviste første næstformand til den i salen opslåede dagsorden.

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge henviste første næstformand til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 14.21
